

Троє схотінок (скорочено)

Пантелеймон Куліш

Одной картины я желал быть вечно зритель.

(Пушкин)

Я не хотів би ні царських палат.
Ні вертоградів пишно-прохолодних.
Аби у мене був з душею добрий лад,
Щоб не насилував я мислей благородних.
Я не хотів би світових утіх,
Що забавляють олухів великих,
Аби у мене був веселий в серці сміх
Серед моїх книжок, моїх палатів тихих.
Цураюсь я багатства, висоти
І популярності, ума отрути,
Аби Мадонною, о сонце доброти,
Сіяла ти мені в мої хмарні минути!

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Мрія поета — жити в гармонії з душею. Йому не потрібні багатство, утіхи, він не хотів би забавляти своїми творами "олухів великих". Найкраще — це працювати серед книг, радіти життю, мати в серці доброту й вірну подругу поряд, яка б з усмішкою Мадонни підтримувала у тяжкі хвилини.

Отже, "три схотінки" — це три хотіння, три бажання: миру душі, праця серед книг і рідна людина поряд.